

สำเนาฉบับ

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๔/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๕๘/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง

นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์ ที่ ๑
นายณัฐวุฒิ อุปะปะ ที่ ๒
นางสาววศินี บุญที ที่ ๓
นายนิมิตร เทียนอุดม ที่ ๔

ผู้ฟ้องคดี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑
ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ที่ ๒
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ที่ ๓
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๔
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๕
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ที่ ๖
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ๗

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ฟ้องและชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน

/People...

People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม “We Walk เดินมิตรภาพ” โดยการเดินเท้า ระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อมุ่งสู่จังหวัด ขอนแก่น เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ หลักประกันสุขภาพ ที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความมั่นคงทางอาหาร กฎหมาย ที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน – สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุด ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้จัดงานเริ่มจัดกิจกรรมบางส่วน ณ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็นการใช้เครื่องขยายเสียง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขออนุญาตการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก่อนตามพระราชบัญญัติควบคุม การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ การชุมนุมสาธารณะซึ่งมีผู้ร่วมชุมนุม จำนวนมากและการเคลื่อนย้ายลักษณะการเดินทาง อาจส่งผลกระทบต่อจราจรกีดขวาง ทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานหรือการใช้สถานที่ของประชาชน จึงแนะนำให้ ผู้ชุมนุมใช้ยานพาหนะในการเดินทางแทนการเดินทางเท้า และการชุมนุมอาจมีลักษณะ เป็นการชุมนุม หรือมั่วสุมทางการเมืองซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะส่งมอบแผนผัง ในการชุมนุมสาธารณะและเส้นทางเคลื่อนย้ายตลอดเส้นทางเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดเตรียม ความพร้อมการรักษาความปลอดภัยและความเรียบร้อยตลอดเส้นทาง การชุมนุมและ การเดินทาง และให้ส่งพร้อมภาพถ่ายประกอบและขอทราบจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันถึงการใช้เสรีภาพ ในการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการใช้เสรีภาพ ตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะดังกล่าวมีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะ เป็นการชุมนุมมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง อาจขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา

/ความสงบ...

ความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใช่คำสั่งห้ามการชุมนุมสาธารณะแต่อย่างใด อีกทั้งการรวบรวมรายชื่อเพื่อเสนอแก้ไขกฎหมายเป็นการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อมา วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพร้อมกับเครือข่ายประชาชน People Go Network ประมาณ ๑๐๐ คน ได้เดินขบวนจากวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มาถึงบริเวณประตูทางออกประตูพลโยธิน ๑ บริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลับพบเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนประมาณ ๒๐๐ นาย ยืนเรียงแถวหน้ากระดานปิดกั้นไม่ให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าว พันตำรวจเอก ฤทธิพันธ์ บุษพันธวงศ์ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) และพลตำรวจโท สุรพงษ์ ถนอมจิตร ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) เข้ามาเจรจากับผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนุสรณ์ อุณโณ คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและเครือข่ายประชาชน People Go Network โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ อ้างว่า ไม่สามารถเปิดทางให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยได้ จนผู้ชุมนุมบางส่วนได้ทยอยกลับบ้านเนื่องจากเดินทางมาจากต่างจังหวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ กับพวกได้เดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผ่านประตูทางออกด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ประตูที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ควบคุมและปิดกั้น โดยได้เริ่มเดินเท้าจากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปตามเส้นทางถนนพลโยธิน จนถึงป้อมน้ำมันศาลเท็กซ์ สาขาประตูหน้าพระอินทร์ จึงได้หยุดเดินทางเนื่องจากเป็นเวลา ๑๘ นาฬิกา อันเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยระหว่างทางได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารติดตามถ่ายภาพเพื่อรายงานผู้บังคับบัญชาตลอดระยะเวลา จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๓ ได้เดินทางมาขอพักอาศัยยังวัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเตรียมเดินทางในวันถัดไป ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงติดอยู่ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับผู้ร่วมชุมนุมรายอื่น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังคงกั้นรั้วเหล็กไม่ให้ผู้ใดเดินทางเข้าออก จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๘.๓๐ นาฬิกา เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒

/และผู้ชุมนุม...

และผู้ชุมนุมทั้งหมดเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยในช่องทางอื่นเกือบหมดแล้ว เจ้าหน้าที่จึงเปิดรั้วกันให้ประชาชนทั่วไปสามารถเดินทางเข้าออกตามปกติได้ ต่อมา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๓ กับพวกกำลังพักผ่อนในบริเวณวัดลาดทราย มีบุคคลไม่ทราบชื่อและหน่วยงานที่สังกัดเข้ามาบริเวณที่พักในวัดลาดทราย ตะโกนถามหาหัวหน้ากลุ่มโดยระบุว่าอยากคุยด้วย แต่ไม่มีใครตอบรับ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๕ นาฬิกา มีเจ้าหน้าที่ชุดควบคุมฝูงชนประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ คน และเจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบกว่า ๒๐ คน เข้ามาที่บริเวณวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้เดินทางออกจากวัดเพื่อเริ่มกิจกรรมการเดินในวันที่สอง พบว่า มีการตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทหารและเจ้าหน้าที่ตำรวจ บริเวณปากทางเข้าวัด และได้เรียกรถทุกคันเพื่อขอตรวจสอบและถ่ายรูปสำเนาทะเบียนรถกับรูปบัตรประจำตัวประชาชน ตลอดจนซักถามประวัติทุกคน จนกระทั่งรถคันสุดท้ายซึ่งเป็นรถสวัสดิการที่ใช้ขนส่งภาระจำเป็นและน้ำสำหรับแจกจ่ายให้ผู้ชุมนุมได้ออกจากวัดเมื่อเวลาประมาณ ๗ นาฬิกา แต่ถูกกักไว้และเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้รถคันดังกล่าวขับไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ควบคุมการตรวจค้นรถอย่างละเอียด โดยก่อนและขณะตรวจค้นไม่มีการแสดงหมายจับหรือหมายค้น ภายหลังตรวจค้นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร่วมชุมนุมรวม ๔ คน ซึ่งโดยสารมากับรถคันดังกล่าวมาสอบปากคำแต่ปฏิเสธไม่ให้ทนายความเข้าร่วมรับฟัง โดยอ้างว่าเป็นการสอบปากคำเบื้องต้นยังไม่ใช้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขณะที่ด้านหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๑๐๐ นาย ตรึงกำลังอยู่ ต่อมา เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ได้มีการปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ร่วมชุมนุมยังได้รับการติดต่อจากวัดซึ่งเคยอนุญาตให้ทางเครือข่ายพักอาศัย ได้แก่ วัดสหกรณ์ ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ วัดห้วยขมิ้น ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ และวัดสุวรรณคีรี ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ว่า ไม่อนุญาตให้ทางเครือข่ายประชาชน People Go Network เข้าพักอาศัยตามที่เคยอนุญาตไว้แล้ว เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารแจ้งไปยังวัดทั้งสามแห่งโดยกีดกันไม่ให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย ทำให้ผู้ชุมนุมเดือดร้อนในการหาที่พักอาศัยและไม่สามารถดำเนินการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จากการปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุม

/โดยสงบ...

โดยสงบและปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสียบียงของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ โดยอ้างว่าไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเจรจากดัดนมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้ อันมีลักษณะเป็นปฏิบัติการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ ย่อมเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุม ซึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ จึงต้องได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับข้อ ๒๑ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงขอเรียกค่าเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งศาลสามารถกำหนดค่าเสียหายได้ตามพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิด เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับผู้ชุมนุม รวมถึงขอให้ยุติการปิดกั้นไม่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเดินเท้า ยุติให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบ ติดตาม ถ่ายรูป ตลอดระยะเวลาการเดินทางและช่วงพัก ยุติการใช้มาตรการลิดรอนเสรีภาพ เช่น ถ่ายรูปบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ชุมนุม คั่นรถสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุม ตลอดจนยุติการกดดันให้เจ้าของสถานที่พักยกเลิกการพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมในแต่ละวัน เป็นต้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ และเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะ อำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

/และผู้ชุมนุม...

และผู้ชุมนุม ให้สามารถเดินเท้า จำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุม ตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในสังกัด ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดเสรีภาพการชุมนุม ตามฟ้องจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น

พร้อมกับคำฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นได้มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุม และให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ อำนวยความสะดวก และดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ชุมนุม ให้สามารถเดินเท้า จำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุม ตามแผนกิจกรรมเดินมิตรภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ร่วมชุมนุมตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

ศาลได้มีคำสั่งเรียกผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เข้ามาเป็นคู่กรณีโดยการร้องสอด โดยกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗

ศาลได้มีคำสั่งไต่สวนคู่กรณีเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น และได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ กำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวก

/ของประชาชน...

ของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุดการประชุมสาธารณะ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใดอันเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานดูแลการประชุมสาธารณะหรือเจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการประชุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาล ให้มีคำสั่งให้เลิกการประชุม หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า อำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๗ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖ บัญญัติว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา (๔) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ... (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้ (๑) สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (๒) กองบัญชาการ วรรคสอง บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการตาม (๑) เป็นกองบัญชาการหรือการจัดตั้งกองบัญชาการตาม (๒) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และการแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น ให้ออกเป็นกฎกระทรวงและให้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงนั้น แล้วแต่กรณี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้มีอำนาจหน้าที่ในการเป็นผู้รับแจ้งและควบคุม ดูแลรักษาการประชุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการประชุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับประเด็นตามคำฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอดึงเอาคำให้การและคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นคำให้การและคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำคำให้การแก้คำฟ้องในทำนองเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/สำหรับ...

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเรียกค่าเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น วรรคสอง บัญญัติว่า สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ... วรรคสี่ บัญญัติว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น แม้ว่าสิทธิในการใช้เสรีภาพในการชุมนุมเป็นเสรีภาพที่มีความสำคัญ เป็นกลไกในการเปิดโอกาสให้มีการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเปิดเผย แสดงออกซึ่งปัญหาและข้อเรียกร้องของประชาชนหรือกลุ่มผลประโยชน์ในสังคม ทั้งยังช่วยให้รัฐมองเห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมได้ชัดเจน อันเป็นรากฐานของระบบการปกครองในสังคมที่ปกครองด้วยระบอบเสรีประชาธิปไตย ทั้งนี้ การชุมนุมดังกล่าวต้องเป็นการชุมนุมที่สงบและปราศจากอาวุธ แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ซึ่งจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถพิจารณาหลักเกณฑ์ในการมาจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนได้ ดังนี้ (๑) หลักความมั่นคงของชาติ (National security) แต่เดิมหลักความมั่นคงของชาติดังกล่าวหมายถึง ความมั่นคงทางการทหารเท่านั้น แต่ปัจจุบันได้รวมถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองด้วย และเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบย่อมอยู่ภายใต้ข้อบังคับว่า

/ต้องไม่ขัดต่อ...

ต้องไม่ขัดต่อหลักความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งข้อจำกัดเสรีภาพที่อ้างหลักความมั่นคงของชาติ รัฐต้องกำหนดในรูปแบบกฎหมายที่ออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติจะออกมาโดยคำสั่ง คำบัญชาของ คณะบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในบุคคลหนึ่งไม่ได้ (๒) หลักความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง (Public Policy) ซึ่งกฎหมายที่รัฐออกมาโดยอ้างว่าขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง จะอยู่ในรูปของกฎหมายอาญา โดยเป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะควบคุมดูแล การชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย (๓) หลักการคุ้มครองความสะอาด ของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ (๔) หลักสิทธิของบุคคลอื่น ดังนั้น เมื่อบรรดาคำสั่ง หรือประกาศของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ แม้พระมหากษัตริย์จะมีได้ทรงตรา ออกมาด้วยคำแนะนำและความยินยอมของรัฐสภา แต่เมื่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีลำดับศักดิ์ทางกฎหมายเทียบเท่ากับพระราชบัญญัติ ซึ่งตราขึ้นโดยรัฐสภา อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บรรดาประกาศและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นประกาศหรือคำสั่งหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงถือว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบ เรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ ซึ่งบัญญัติให้การมั่วสุมหรือชุมนุม ทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันเป็นการกำหนดความผิดและโทษไว้ จึงมีสภาพบังคับเป็นกฎหมายอาญา ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ แห่งประมวล กฎหมายอาญา และเป็นข้อยกเว้นที่บุคคลผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาความมั่นคง ของรัฐ ตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในบางกรณีอาจมีผลกระทบต่อเสรีภาพของประชาชน ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการบังคับใช้ กฎหมายในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน และอาจกระทบต่อสิทธิการไม่สามารถ ใช้เสรีภาพของผู้ฟ้องคดีบางราย แต่ก็ก็เป็นเพียงการชั่วคราวหาทำให้กระทบต่อสิทธิในการ การชุมนุมต่อผู้ฟ้องคดีรายอื่นไม่ เพราะว่าผู้ฟ้องคดีรายอื่นและผู้ร่วมชุมนุมสามารถที่จะใช้ เสรีภาพในการชุมนุมได้ตามปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดมิได้มีการกระทำในลักษณะที่เป็น

/การปิดกั้น...

การปิดกั้น ชัดขวาง หรือทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่หวาดกลัวต่อการใช้เสรีภาพในการชุมนุม อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้รับความเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพแต่อย่างใด และเนื่องจากพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้กำหนดมาตรการในการเยียวยาความเสียหายไว้เป็นบทเฉพาะ จึงต้องศึกษาพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมาตรา ๑๗ ก็ไม่ได้กำหนดเรื่องค่าเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพไว้แต่ประการใด ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดเป็นไปตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดจึงไม่เป็นการละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าเสียหาย จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖ นาฬิกา กลุ่มผู้ชุมนุมโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์การชุมนุมเดินทางไกลเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาการคุกคามต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน จำนวนผู้ร่วมชุมนุมประมาณ ๕๐ - ๑๐๐ คน ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา เป็นต้นไป ตั้งแต่วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ไปจังหวัดขอนแก่น พักตามโรงเรียน วัด สถานที่สาธารณะ ฯลฯ ใช้เครื่องขยายเสียงโทรโข่งและลำโพงเล็กจำนวน ๕ ตัว ธง ป้าย ผ่าธงรงค์ ป้ายไวนิลธงรงค์ ฯลฯ ภายหลังได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งข้อสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตัวแทนและผู้จัดกิจกรรมดังกล่าวทราบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรายงานจากร้อยตำรวจเอก สิริภาพ บัวหลวง เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารว่าผู้จัดกิจกรรมได้เริ่มมีการชุมนุมที่วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และระหว่างการจัดงานได้มีการตั้งโต๊ะ และจำหน่ายเสื้อยืดสีขาวโดยมีข้อความว่า “ช่วยกันคนละช้อน ปลอดภัย สุข.” จำหน่ายตัวละ ๒๕๐ บาท รวมทั้งมีการร่วมลงชื่อเสนอกฎหมายยกเลิกประกาศ/คำสั่งหัวหน้า

/คณะรักษา...

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งการชุมนุมสาธารณะ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ความสรุปได้ว่า จากการตรวจสอบและติดตามพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ความมั่นคงฝ่ายทหาร และเจ้าหน้าที่สืบสวนพบว่า การชุมนุมมีการจำหน่ายเสื้อยืดมีข้อความสื่อความหมายในทางการเมือง มีการชักชวนประชาชนทั่วไปให้ร่วมกันมาลงลายมือชื่อเพื่อยกเลิกกฎหมาย ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่การชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะที่อยู่ในอำนาจควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะดำเนินการต่อไปได้ แต่มีองค์ประกอบอันเป็นลักษณะของการมั่วสุมหรือเป็นการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ ที่ห้ามการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมขอให้ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจต่อไป ในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการใช้เสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมด้วยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และพลตำรวจตรี สมบัติ मिलินทจินดา รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้เดินทางมาตรวจสอบและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่การชุมนุม กระทั่งได้รับรายงานจากฝ่ายสืบสวนและทหารว่ากลุ่มผู้ร่วมกิจกรรมได้รวมตัวกันบริเวณลานโพธิ์ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ และมีแกนนำใช้เครื่องขยายเสียง สลับกันขึ้นปราศรัยโจมตีรัฐบาล คณะรักษาความสงบแห่งชาติ และประเด็นทางการเมือง เมื่อเหตุการณ์ปรากฏแน่ชัดว่าเป็นการชุมนุมทางการเมืองแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำข้อมูลดังกล่าวเข้าหารือในที่ประชุม ศูนย์ปฏิบัติการ (ศปก.) สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง เพื่อหาข้อสรุปในการปฏิบัติและได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมฝูงชนจำนวน ๒ กองร้อย ตั้งแผงเหล็ก และตั้งแถวกันไว้ไม่ให้กลุ่มผู้ชุมนุมฝ่าออกไปยังถนนพหลโยธินได้ อันจะทำให้เกิดปัญหาการจราจรและความวุ่นวายตามมาในภายหลัง ซึ่งเมื่อกลุ่มผู้ร่วมชุมนุมได้พากันเดินมาถึงบริเวณหน้าสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมฝูงชนได้ตั้งแผงกันไว้ จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถเดินและทำกิจกรรมต่อไปได้ กลุ่มผู้ชุมนุมจึงได้รวมกลุ่มกัน

/อยู่บริเวณ...

อยู่บริเวณดังกล่าว มีบุคคลลักษณะเป็นแกนนำขึ้นพูดปราศรัยกล่าวโจมตีรัฐบาล
อย่างต่อเนื่อง และได้มีการเจรจากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งในระหว่างนี้มีผู้ชุมนุม
บางส่วนแอบลักลอบออกไปเดินรณรงค์บนพหลโยธิน โดยแบ่งเป็นชุด ๆ ละ ๔ คน
มีผู้ถ่ายภาพเคลื่อนไหวเพื่อถ่ายทอดสดทางสื่อโซเชียล (เฟสบุ๊ก) ให้ประชาชนทั่วไปชม
ต่อมา เวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา กลุ่มผู้ชุมนุมก็ได้แยกย้ายกันกลับ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ
จัดรถตู้ไปส่งที่สถานีขนส่งหมอชิต และยังมีมวลชนเหลืออยู่ที่จุดชุมนุมประมาณ ๓๐ คน
จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๙.๓๐ นาฬิกา ก็ได้แยกย้ายกันกลับ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ
อยู่รักษาความปลอดภัยให้โดยตลอด ต่อมา เวลาประมาณ ๒๓.๓๐ นาฬิกา พันโท ภูษิต
คล้ายหิรัญ ผู้บังคับกองพันทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานที่ ๔ กรมทหารปืนใหญ่
ต่อสู้อากาศยานที่ ๒ ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้มาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจภูธรคลองหลวงเพื่อดำเนินคดีกับ (๑) นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์
(ผู้ฟ้องคดีที่ ๑) (๒) นายอนุสรณ์ อุณโณ (๓) นายนิมิต เทียนอุดม (ผู้ฟ้องคดีที่ ๔)
(๔) นายสมชาย กระจ่างแสง (๕) นายแสงศิริ ตรีมรรคา (๖) นางนุชนารถ แท่นทอง
(๗) นายอุบล อยู่หว่า (๘) นายจำนง หนูพันธ์ ในฐานะความผิดร่วมกันมั่วสุมหรือชุมนุม
ทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้า
คณะรักษาความสงบแห่งชาติตามรายงานประจำวันคดีของสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง
ข้อ ๑ ก. วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการ
ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก
มีการกระทำที่เข้าลักษณะองค์ประกอบความผิดฐานมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ
ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปโดยมิได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อันเป็นความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
ของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนของ
กฎหมาย ในการเข้าไปป้องกันขัดขวางการชุมนุมที่ผิดกฎหมาย ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
และที่ ๓ สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมฝูงชนสกัดกั้นกลุ่มผู้ชุมนุมไว้ภายใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตไม่ให้ผ่านออกไปได้ แล้วใช้วิธีเจรจาให้กลุ่มผู้ชุมนุม
ยกเลิกการชุมนุมเป็นการป้องกันพอสสมควรแก่เหตุจากภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับสาธารณชน

/ที่เกิดจาก...

ที่เกิดจากการกระทำอันผิดกฎหมายของกลุ่มผู้ชุมนุม และเมื่อมีการร้องทุกข์กล่าวโทษ ต่อกลุ่มผู้ชุมนุม พนักงานสอบสวนก็ต้องสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ดังนั้น การที่ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรคลองหลวงสอบสวนปากคำ นางสาวคินี บุญที (ผู้ฟ้องคดีที่ ๓) นายอาคม ศรีบุตตะ นายนิติกร คำชู และนายจตุรวิชัย ปานคำ เป็นขั้นตอนดำเนินการ ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งปัจจุบันได้มีการสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้องแกนนำผู้ชุมนุมจำนวน ๘ คน ส่งสำนวนการสอบสวน ให้พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิพิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่อ้างว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ มีการ จัดกิจกรรมเชิญชวนให้ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นการใช้สิทธิอันชอบธรรมของประชาชน ในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๓ นั้น เห็นว่า รัฐบาลทหารชุดปัจจุบัน ได้อำนาจทางการเมืองมาจากการรัฐประหาร เนื่องจาก ประชาชนชาวไทยเกิดความแตกแยกทางความคิดกันอย่างรุนแรง และปัจจุบันรัฐบาล ทหารกำลังจะดำเนินการให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ การรักษาความสงบเรียบร้อย และการสร้างความสามัคคีปรองดองในระยะแรก เพื่อเตรียมการไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะยาวอันจะทำให้ประชาชนทราบถึง เป้าหมาย และทิศทางการพัฒนาและการแก้ปัญหาประเทศในช่วงเวลาต่าง ๆ อย่างชัดเจนนั้น ต่อมา เมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลแล้ว ก็ได้มอบให้รัฐบาลรับไปดำเนินการในระยะที่สอง การจัดกิจกรรมเชิญชวนให้ประชาชนเข้าชื่อเพื่อเสนอกฎหมายนั้น ทีมโฆษกคณะรักษา ความสงบแห่งชาติเคยได้แถลงว่าไม่ได้ห้าม แต่ก็ต้องกระทำภายในกรอบของกฎหมาย เมื่อปรากฏว่ากิจกรรมการเข้าชื่อเสนอกฎหมายดังกล่าวมีลักษณะแอบแฝงโดยมี การจำหน่ายเสื้อยืดตรณรงค์มีข้อความว่า “ช่วยกันคนละช้อน ปลดอาวุธ คสช.” มีลักษณะ เป็นการยั่วยุทางการเมือง อาจนำมาซึ่งความแตกแยกในสังคมที่กำลังมุ่งเข้าสู่การปรองดอง จึงเป็นการใช้สิทธิที่ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของรัฐธรรมนูญ อันเข้าลักษณะองค์ประกอบ ชุมนุมมั่วสุมทางการเมืองซึ่งเป็นความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง ของชาติ ข้อ ๑๒

/สำหรับ...

สำหรับกรณีและผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า การชุมนุมเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นการชุมนุมสาธารณะซึ่งได้แจ้งการชุมนุมสาธารณะต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว จึงไม่เป็นความผิด และพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกตราขึ้นภายหลังคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ดังนั้นจึงมีผลให้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับดังกล่าวถูกยกเลิกไปโดยปริยาย เห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ มีสถานะเป็นกฎหมายเทียบเท่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเป็นกฎหมายเฉพาะ ซึ่งข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง กำหนดห้ามผู้ใดมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หากฝ่าฝืนต้องรับโทษตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการในการดำเนินการกับการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของชาติ เนื่องจากเหตุการณ์ในประเทศในปัจจุบันไม่อยู่สภาวะปกติ ส่วนพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์กำหนดหลักเกณฑ์การใช้สิทธิชุมนุมสาธารณะให้ชัดเจนและโดยสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ เพื่อให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ตลอดจนสุขอนามัยของประชาชนหรือความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และไม่กระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงไม่ใช่การชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่อยู่ในอำนาจของสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง แต่มีลักษณะเป็นการชุมนุมมั่วสุมทางการเมืองตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

สำหรับกรณีและผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปิดกั้นการชุมนุมจึงเป็นการกระทำละเมิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่าแม้ว่าบุคคลจะมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด ตามมาตรา ๓๔ และมีเสรีภาพ

/ในการชุมนุม...

ในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แต่คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ ก็เป็นข้อยกเว้นที่บุคคลผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ วรรคสอง เช่นเดียวกัน

ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ มิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การสรุปสาระสำคัญเช่นเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีประเด็นเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงไปตรวจสอบมีพยานหลักฐานว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก มีลักษณะเป็นการมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปอันเป็นการขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่งกำหนดให้การชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมาย ซึ่งไม่ใช่การชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นไม่ได้ขออนุญาตชุมนุมทางการเมืองจึงเป็นการกระทำผิดกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นกล่าวอ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ร่วมชุมนุมก็ยังคงพยายามที่จะฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นจึงไม่อาจอ้างว่าเป็นการชุมนุมตามสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๒ สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมฝูงชนสกัดกั้นกลุ่มผู้ชุมนุมไว้ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ไม่ให้ผ่านออกไปได้เนื่องจากมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากมีการนำยานพาหนะมาใช้ในการชุมนุม หากปล่อยออกสู่ท้องถนนอาจก่อให้เกิดปัญหาการจราจรและเป็นอุปสรรคต่อการรักษาความปลอดภัย ประกอบกับบริเวณที่มีการชุมนุมเป็นสถานที่ราชการเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติมีสถานศึกษาคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที) ซึ่งมีผู้ปวย ญาติ รวมถึงนักศึกษา

/ประชาชน...

ประชาชนทั่วไปต้องเดินทางผ่านเข้าออกตลอดเวลา และในขณะนั้น มีข้อมูลว่ามีบุคคลต้องสงสัยที่ไม่สามารถพิสูจน์ทราบได้ว่าเข้ามาร่วมชุมนุมโดยมีวัตถุประสงค์โดยอยู่ในพื้นที่การชุมนุม เกรงว่าจะมาก่อสถานการณ์ความรุนแรงหรืออาจมีกลุ่มผู้ไม่พึงพอใจจากการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุม ก่อเหตุทำให้ผู้ร่วมชุมนุมได้รับอันตรายในการควบคุมสกัดกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๒ ก็ได้ดำเนินการอย่างละมุนละม่อม โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งกายในเครื่องแบบปราศจากอาวุธเป็นผู้ตั้งแถวกัน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้หญิงอยู่ในแถวด้านหน้า ไม่มีการใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุม มีการดูแลน้ำดื่มให้แก่ผู้ร่วมชุมนุม จัดรถสุขาเคลื่อนที่ไว้ให้บริการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๒ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้วิธีเจรจาชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้ชุมนุมยุติการชุมนุมและแยกย้ายกันกลับ โดยบางส่วนที่สมัครใจยินยอมยุติการชุมนุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอำนวยความสะดวกจัดหายานพาหนะนำผู้ชุมนุมไปส่งยังสถานีรถไฟโดยสารเดินทางกลับภูมิลำเนา และจากรายงานของเจ้าหน้าที่ที่ติดตามผู้ร่วมเดินแต่ละชุดมีผู้เดิน ๔ คน และติดตามถ่ายภาพเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้เดินอีกอย่างน้อย ๑ คน รวมเป็น ๕ คน แต่เจ้าหน้าที่ที่ติดตามก็ไม่ได้จับกุมเนื่องจากเห็นว่าไม่ได้เป็นการกระทำผิดกฎหมาย การที่เจ้าหน้าที่ติดตามถ่ายภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหวของผู้เดินก็เพื่อรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ เจ้าหน้าที่ไม่ได้เข้าไปแทรกแซง ชัดขวาง ช่มชู้ สั่งให้ยุติ หรือจับกุมแต่อย่างใด ยังคงปล่อยให้เดินไปจนพ้นเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ส่วนการติดต่อไปยังวัดที่ผู้ชุมนุมประสานขอเข้าพักค้างคืนและเจรจากัดันมิให้วัดหรือเจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมถึงผู้บังคับบัญชาไม่ได้กระทำแต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ไม่ใช่เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพภายใต้ขอบเขตการใช้สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเป็นการชุมนุมที่มีลักษณะเป็นการมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป อันเป็นการขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง การกระทำตามคำสั่งนี้จึงไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ตามข้อ ๑๓

/ของคำสั่ง...

ของคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงไม่มีสิทธินำคดีมาฟ้องยังศาลปกครอง เมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเสียแล้ว ผู้ชุมนุมก็ไม่สามารถจะชุมนุมได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๒ ก็ไม่จำเป็นต้องนำเรื่องการโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี รวมถึงเรื่องการปฏิบัติในการชุมนุมที่มีพื้นที่ต่อเนื่องหลายพื้นที่ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาพิจารณา และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม We Walk เดินมิตรภาพ เดินไปหาเพื่อน เดินไปหาอนาคต ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ จากลานโพธิ์ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ถึงเรือนจำกลาง จังหวัดขอนแก่น ในวันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ต่อมาเมื่อ เวลา ๒๓.๓๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และตัวแทนเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้เข้าพักที่วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขตพื้นที่ ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในอำนาจการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๗ นาฬิกา ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหาร ได้ตั้งจุดตรวจคัดกรองเพื่อป้องกันเหตุ บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร ได้มีรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า สีขาว ทะเบียน ผจ ๔๐๒๗ อุตรธานี ผ่านจุดตรวจและมีลักษณะพิรุธว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด เนื่องจากบรรทุกสัมภาระจำนวนมาก ในขณะที่รถยนต์คันอื่นที่ผ่านไปไม่ได้บรรทุกสิ่งของ ประกอบกับผู้ขับขี่และผู้โดยสารภายในรถยนต์ไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่พร้อมกับใช้โทรศัพท์มือถือถือจำนวน ๓ เครื่อง ถ่ายทอดสดทางสื่อโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ค) เพื่อเป็นการกดดันในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร จึงขอเชิญผู้ขับขี่พร้อมกับพวกที่โดยสารมากับรถยนต์คันดังกล่าวเข้าไปยังบริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร พร้อมได้รายงานทางวิทยุสื่อสารแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้ลงไปควบคุมสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารร่วมตรวจสอบสิ่งของที่บรรทุกมาภายในรถยนต์ โดยการตรวจสอบนั้นได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารถอยห่างจากตัวรถ และได้แสดงความบริสุทธิ์ใจเป็นที่พอใจของเจ้าของรถยนต์และ

/ผู้โดยสาร...

ผู้โดยสารทั้งสี่คนซึ่งทราบชื่อภายหลังว่า นางสาวศินี บุญที (ผู้ฟ้องคดีที่ ๓) นายอาคม ศรีบุตตะ นายนิติกร คำชู และนายจตุรวิชัย ปานคำ ระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพทอดสดทางสื่อโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก) โดยถ่ายในระยะประชิดใกล้ ใบหน้า ป้ายชื่อ และเครื่องหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ลักษณะเป็นการข่มขู่และกดดันเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้พูดเสียงดังเพราะเป็นที่โล่งแจ้งและมีเจตนาเพียงเพื่อชี้แจงและอธิบายแก่ผู้ถูกตรวจสอบ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจให้ประชาชนทั่วไปที่ชมการถ่ายทอดสดผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก) ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกที่กำลังถ่ายทอดแพร่ภาพจะได้ทราบข้อเท็จจริงของการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ใช่การข่มขู่ด้วยการใช้เสียงแต่อย่างใด ผลการตรวจค้นพบ มีดพร้า จำนวน ๓ เล่ม และวิทยุสื่อสาร จำนวน ๕ เครื่อง เมื่อตรวจสอบแล้ว ไม่ผิดกฎหมาย จึงไม่มีการจับกุมแต่อย่างใด การตรวจค้นใช้เวลาพอสมควรเพราะผู้ฟ้องคดีที่ ๓ พร้อมกับพวก ไม่ให้ความร่วมมือพยายามถ่วงเวลา โดยหยิบสิ่งของทุกอย่างออกมาเองอย่างช้า ๆ และกลุ่มผู้ฟ้องคดีได้รื้อเสื้อผ้าออกมาจำนวนมากเกินความจำเป็น เพื่อประวิงเวลา ทั้งมีอาการข่มขู่ให้เจ้าหน้าที่เกิดความโกรธ เพื่อจะให้เกิดสถานการณ์ตึงเครียด และพยายามทำให้เข้าใจว่าถูกเจ้าหน้าที่กลั่นแกล้ง แต่เจ้าหน้าที่ได้ใช้ความอดทน อดกลั้น จนปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นเสร็จสิ้นเวลาประมาณ ๐๗.๕๐ ต่อมา พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง เจ้าของคดีเดินทางมาถึงจึงได้เรียกผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ทำการสอบสวนในฐานะพยาน ผู้อยู่ในเหตุการณ์ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ โดยขอใช้สถานที่บนศูนย์ปฏิบัติการส่วนหน้า (ศปก.อบต.ลำไทร) เป็นที่ทำการสอบสวน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวในขั้นตอนการสอบสวนดังกล่าว ในระหว่างนั้นมีบุคคลอ้างว่าตนเองเป็นทนายความ (ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบว่าเป็นทนายความจริงหรือไม่) ขอรื้อไปที่บริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร เพื่อขอเข้าร่วมฟังการสอบสวน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้นักบุคคลดังกล่าวขึ้นไปด้านบนโดยอ้างว่า ผู้ถูกสอบสวนอยู่ในฐานะเป็นพยานไม่ใช่ผู้ต้องหาแต่อย่างใด เมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรคลองหลวงได้ทำการสอบสวนบันทึกถ้อยคำแล้วเสร็จในเวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ได้ลงลายมือชื่อยืนยันว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใดทำให้ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกเสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด มิได้ทำให้ผู้ใดได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจแต่อย่างใด พร้อมให้ลงลายมือชื่อรับรองไว้ตามเอกสารที่มีเจ้าหน้าที่ทหารร่วมตรวจค้น จึงให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก

/เดินทาง...

เดินทางต่อไปจนพ้นเขตพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา โดยไม่มีการควบคุมตัวหรือแจ้งข้อกล่าวหากับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก แต่อย่างไร ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการขัดขวางการเดินทางของกลุ่ม เครือข่ายประชาชนโดยสั่งห้ามไม่ให้ทางวัดให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย นั้น ไม่เป็นความจริง แต่อย่างไร โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกสามารถเข้าพักที่วัดลาดทรายได้ตามปกติ ส่วนวัดสหกรณ์ที่ไม่ได้เข้าพักเนื่องจากการเดินทางมาถึงวัดดังกล่าวเร็วกว่ากำหนด ซึ่งตามกำหนดจะเข้าพักในช่วงเย็น หากแต่ในช่วงดังกล่าวเดินทางผ่านวัดในช่วงเวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา จึงไม่ได้เข้าพักแรมแต่อย่างไร ดังนั้น การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการดำเนินการไปตามระเบียบ และอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยชอบแล้ว ไม่มีการใช้อำนาจเกินขอบเขตแห่งกฎหมายและเกินความจำเป็น อันเป็นการละเมิดต่อสิทธิ เสรีภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมแต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้การสรุปสาระสำคัญเช่นเดียวกันกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ โดยให้การโต้แย้งคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีและชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับรายงานการรับแจ้งการชุมนุมสาธารณะและแผนการชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกด้านการจราจรแก่ผู้ชุมนุม และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดมิได้มีการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ตลอดจนได้มีการดำเนินการอำนวยความสะดวก และดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้ชุมนุมไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วทุกประการ มิได้กระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ตำรวจภูธรภาค ๓ ได้รับวิทยุ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๕๑/๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ให้เตรียมพร้อมในการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องหากผู้ชุมนุม กลุ่ม We walk มิตรภาพเดินเดินทาง (เดินเท้า) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ไปยังจังหวัดขอนแก่น เคลื่อนขบวนผ่านในเส้นทางและพื้นที่รับผิดชอบ โดยกำชับแนวทางการปฏิบัติให้ติดตามสถานการณ์ด้านการข่าวอย่างใกล้ชิด ตลอดวิเคราะห์แนวโน้มเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นและให้เตรียมพร้อมในการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องหากผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนผ่านในเส้นทาง และพื้นที่รับผิดชอบ ตำรวจภูธรภาค ๓ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๘. (ศปก.ภ.๓)/๓๔

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ กำชับตำรวจภูธรจังหวัดในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๓ เตรียมความพร้อมในการรักษาความสงบเรียบร้อย ติดตามสถานการณ์ด้านการข่าว อย่างใกล้ชิดและเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องหากผู้ชุมนุม เคลื่อนขบวนผ่านในเส้นทางและพื้นที่รับผิดชอบ ต่อมา ได้มีข้อสั่งการตามหนังสือ ตำรวจภูธรภาค ๓ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๘.๑๓๕/๕๑๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง สรุปข้อสั่งการการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกรณีกลุ่มผู้ชุมนุม We Walk มิตรภาพ เดินเท้าจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ไปยังจังหวัดขอนแก่น ตำรวจภูธรภาค ๓ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๘.๒๗/๑๐๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมาและกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๓ ทราบและ ถือปฏิบัติตามคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ โดยมอบหมายให้รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ที่รับผิดชอบงานความมั่นคง ควบคุม การปฏิบัติ ต่อมา ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุม สาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ รายงานว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมหรือจัดกิจกรรมอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ ของตำรวจภูธรภาค ๓ ระหว่างวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กลุ่มผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และประชาชนทั่วไปได้รับความสะดวกและความปลอดภัยไม่มีเหตุการณ์ ความไม่สงบหรือความวุ่นวายแต่อย่างใด และยังไม่พบว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้กระทำ ความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่น รวมทั้งไม่พบว่ามีบุคคล อื่นใดกระทำหรือพยายามกระทำความรุนแรงหรือก่อเหตุต่อกลุ่มผู้ชุมนุมหรือบุคคลอื่น ๆ ในพื้นที่แต่อย่างใด จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการในส่วนที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นการดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่มีการใช้ อำนาจเกินขอบเขตแห่งกฎหมายและเกินความจำเป็น อันเป็นการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้รับรายงานการรับแจ้ง การชุมนุมสาธารณะจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามวิทยุ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๕๑/๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ สั่งการให้ติดตามสถานการณ์ด้านการข่าว อย่างใกล้ชิด ตลอดจนวิเคราะห์แนวโน้มเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้น

/และเตรียม...

และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง หากผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนผ่านในเส้นทางและพื้นที่รับผิดชอบ และต่อมาได้รับหนังสือ กองคดีแพ่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๓๒/๒๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งบันทึกสั่งการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ท้ายหนังสือกองคดีแพ่ง ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๓๒/๒๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวางในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยได้สั่งการและมอบหมายให้ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กลุ่มเครือข่ายจัดกิจกรรมเดิน We Walk เดินผ่านและจัดกิจกรรม จัดเตรียมความพร้อมในการรักษาความสงบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องหากผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนผ่านในเส้นทางในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวของศาลปกครองกลางและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือ ศปก. และจัดกำลังเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนเพื่อติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ชุมนุม แล้วให้รายงานสถานการณ์ประจำวันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ทราบทุกวันก่อนเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา จนกว่าจะเสร็จภารกิจ โดยในการจัดกิจกรรมเดิน We Walk เดินมิตรภาพ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึง ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และกลุ่มดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นเวลา ๙ วัน คือ ตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา โดยเหตุการณ์ทั่วไปเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และในระหว่างการชุมนุมสาธารณะต่อเนื่องนั้น ไม่พบว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นแต่อย่างใด

คดีนี้ตุลาการเจ้าของสำนวนได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงในคดีนี้จนเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีได้แล้ว อาศัยอำนาจตามข้อ ๖๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา

/คดีปกครอง...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกชั้นตอน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๗ ถึงข้อ ๔๙ แห่งระเบียบเดียวกัน

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงของผู้ฟ้องคดี และคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม “We Walk เดินมิตรภาพ” โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อมุ่งสู่จังหวัดขอนแก่น เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ หลักประกันสุขภาพที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความมั่นคงทางอาหาร กฎหมายที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน – สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญ ที่เป็นกฎหมายสูงสุดต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งข้อสรุปสาระสำคัญ เกี่ยวกับการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตัวแทนและผู้จัดกิจกรรมดังกล่าวทราบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรายงานจากร้อยตำรวจเอก สิริภาพ บัวหลวง เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารว่าผู้จัดกิจกรรมได้เริ่มมีการชุมนุมที่วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และระหว่างการจัดงานได้มีการตั้งโต๊ะและจำหน่ายเสื้อยืดสีขาวโดยมีข้อความว่า “ช่วยกันคนละช้อน ปลอดภัย สุข.” จำหน่ายตัวละ ๒๕๐ บาท รวมทั้งมีการร่วมลงชื่อเสนอกฎหมายยกเลิกประกาศ/คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งการชุมนุมสาธารณะ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ความสรุปได้ว่า จากการตรวจสอบและติดตามพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ความมั่นคงฝ่ายทหาร และเจ้าหน้าที่สืบสวนพบว่าการชุมนุมมีการจำหน่ายเสื้อยืดมีข้อความสื่อความหมายในทางการเมือง มีการชักชวน

/ประชาชน...

ประชาชนทั่วไปให้ร่วมกันมาลงลายมือชื่อเพื่อยกเลิกกฎหมาย ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่การชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะที่อยู่ในอำนาจควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะดำเนินการต่อไปได้ แต่มีองค์ประกอบอันเป็นลักษณะของการมั่วสุมหรือเป็นการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ ที่ห้ามการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมขอให้ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจต่อไป ในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการใช้เสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อมา วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่พร้อมกับเครือข่ายประชาชน People Go Network ประมาณ ๑๐๐ คน ได้เดินขบวนจากวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มาถึงบริเวณประตูทางออกประตูพหลโยธิน ๑ บริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนประมาณ ๒๐๐ นาย ยืนเรียงแถวหน้ากระดานปิดกั้นไม่ให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดทางให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยได้ จนผู้ชุมนุมบางส่วนได้ทยอยกลับบ้านเนื่องจากเดินทางมาจากต่างจังหวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ กับพวกได้เดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผ่านประตูทางออกด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ประตูที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ควบคุมและปิดกั้น โดยได้เริ่มเดินเท้าจากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปตามเส้นทางถนนพหลโยธิน ได้เดินทางมาขอพักอาศัยยังวัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งอยู่ในอำนาจการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อเตรียมเดินทางในวันถัดไป ต่อมา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้เดินทางออกจากวัดลาดทราย เพื่อเริ่มกิจกรรมการเดินในวันที่สอง พบว่ามีการตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทหารและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ บริเวณปากทางเข้าวัด และได้เรียกรถทุกคันเพื่อขอตรวจสอบและถ่ายรูปสำเนาทะเบียนรถกับรูปบัตรประจำตัวประชาชน ตลอดจนซักถามประวัติทุกคน จนกระทั่งรถคันสุดท้ายซึ่งเป็นรถยนต์กระบะ ยี่ห้อ

/โตโยต้า...

โตโยต้า สีขาว ทะเบียน ผฉ ๔๐๒๗ อุตรธานี ซึ่งเป็นรถสวัสดิการที่ใช้ขนส่งสัมภาระจำเป็น และน้ำสำหรับแจกจ่ายให้ผู้ชุมนุมได้ออกจากวัดเมื่อเวลาประมาณ ๗ นาฬิกา แต่ถูกกักไว้ และได้มีการตรวจค้น โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ควบคุมการตรวจค้นรถอย่างละเอียด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า จากการปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสบียงของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ โดยอ้างว่า ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเจรจากดัดนมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดี ทั้งสี่และผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้ อันมีลักษณะเป็นปฏิบัติการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่น ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ย่อมเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษา ความสงบเรียบร้อยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองเป็นการดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่มีการใช้อำนาจเกินขอบเขตแห่งกฎหมายและ เกินความจำเป็น อันเป็นการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร่วมชุมนุม แต่อย่างไรก็ดี จึงไม่เป็นการละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โต้แย้งว่า การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ใช่เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพ ภายใต้ขอบเขตการใช้สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเป็นการชุมนุม ที่มีลักษณะเป็นการมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป อันเป็นการขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง การกระทำตามคำสั่งนี้จึงไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ตามข้อ ๑๓ ของคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีสิทธินำคดีมาฟ้องยังศาลปกครอง

/คดีนี้มี...

คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แย้งว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามกรณีพิพาทไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๓ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง จึงมีประเด็นพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธินำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "การประชุมสมัชชาฯ" หมายความว่า การชุมนุมของบุคคลในที่สาธารณะเพื่อเรียกร้อง สนับสนุนคัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยแสดงออกต่อประชาชนทั่วไป และบุคคลอื่นสามารถร่วมการชุมนุมนั้นได้ ไม่ว่าการชุมนุมนั้นจะมีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายด้วยหรือไม่ "ผู้รับแจ้ง" หมายความว่า หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะหรือบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่รับแจ้งการประชุมสมัชชาฯตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อได้รับแจ้งแล้ว ให้ผู้รับแจ้งส่งสรุปสาระสำคัญในการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้แจ้งทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้ง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้รับแจ้งเห็นว่าการชุมนุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด วรรคสาม บัญญัติว่า หากผู้แจ้งการชุมนุมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามชุมนุมโดยแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้แจ้ง

/วรรคสี่...

วรรคสี่ บัญญัติว่า กรณีผู้แจ้งการชุมนุมไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งตามวรรคสามให้ยื่นอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้รับแจ้งขึ้นไปหนึ่งชั้น และให้ผู้รับอุทธรณ์วินิจฉัยและแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นให้เป็นที่สุด วรรคห้า บัญญัติว่า ในระหว่างมีคำสั่งห้ามชุมนุม การอุทธรณ์และพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้งดการชุมนุมสาธารณะ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะ เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะหรือหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐหรือเอกชนในท้องที่นั้น เพื่อทราบ วรรคสอง บัญญัติว่า การชุมนุมสาธารณะที่ต่อเนื่องหลายพื้นที่ ให้ผู้บังคับการ หรือผู้บัญชาการตำรวจซึ่งรับผิดชอบพื้นที่การชุมนุม แล้วแต่กรณี เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง วรรคสี่ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ความสะดวกของประชาชน การดูแลการชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) อำนาจความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุม (๒) รักษาความปลอดภัย อำนาจความสะดวก หรือบรรเทาเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม (๓) รักษาความปลอดภัยหรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม (๔) อำนาจความสะดวกในการจราจรและการขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชน ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด (๕) กำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ภายในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) วรรคห้า บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะอาจมีคำสั่งให้ปิดหรือปรับเส้นทางจราจรเป็นการชั่วคราว ได้เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนหรือการดูแลการชุมนุมสาธารณะ จากหลักกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้การชุมนุมสาธารณะเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล ในการที่จะดำเนินการชุมนุมสาธารณะได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจัดการชุมนุมสาธารณะก่อน ซึ่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดเพียงขั้นตอนให้ต้องมีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง และต้องระบุนระยะเวลาในการชุมนุมไว้ด้วย

/โดยผู้ที่มี...

โดยผู้ที่มีหน้าที่ในการแจ้งก็คือผู้ที่ประสงค์จะจัดการชุมนุม ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ
แห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะ เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและกำหนด
เงื่อนไขหรือมีคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ภายในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตาม
เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม และ
ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุม ในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network
ได้ร่วมจัดกิจกรรม “We Walk เดินมิตรภาพ” โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร
จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ถึงจังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม
๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน ๔ ประเด็นหลัก
ได้แก่ หลักประกันสุขภาพที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความ
มั่นคงทางอาหาร กฎหมายที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน – สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญ
ที่เป็นกฎหมายสูงสุดต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้ง
การชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา
ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑
สรุปสาระสำคัญตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
ในประเด็นการใช้เครื่องขยายเสียงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขออนุญาตการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก่อน
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓ การชุมนุม
สาธารณะซึ่งมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากและการเคลื่อนย้ายลักษณะการเดินเท้า อาจส่ง
ผลกระทบต่อจราจรกีดขวางทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานหรือการใช้สถานที่
ของประชาชน จึงแนะนำให้ผู้ชุมนุมใช้ยานพาหนะในการเดินทางแทนการเดินเท้า และ
การชุมนุมดังกล่าวอาจมีลักษณะเป็นการชุมนุมหรือมั่วสุมทางการเมืองซึ่งขัดต่อคำสั่ง
หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และให้
ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะส่งมอบแผนผังในการชุมนุมสาธารณะและเส้นทางเคลื่อนย้าย
ตลอดเส้นทางเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดเตรียมความพร้อมการรักษาความปลอดภัยและ
ความเรียบร้อยตลอดเส้นทางชุมนุมและการเดินทาง พร้อมภาพถ่ายประกอบและขอทราบ
จำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕ (๑๒).๓/๕๘๑

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะดังกล่าว มีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะเป็นการชุมนุมมั่วสุมทางการเมือง ขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการยื่นคำร้องขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ ตามกฎหมายต่อไป แม้การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีใช้คำสั่งให้แก้ไขการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมีใช้คำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เป็นคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ในสถานที่ ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการดูแลการชุมนุม ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง แม้ในคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องผู้ฟ้องมิได้มีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แจ้งตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ดังกล่าว แต่การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองบรรยายฟ้องว่า การปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและ ปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ชุมนุมไม่สามารถ เดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ครอบคลุมผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุม โดยติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจสอบรถเสียบียงของ ผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ โดยปฏิเสธมิให้หาความเข้าร่วมกระบวนการ และ เจรจากตตันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้ อันเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยอันมีลักษณะ เป็นปฏิบัติการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ และเจ้าพนักงานดูแลการ ชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ และมีคำขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมายของ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับผู้ชุมนุม อันเป็นการโต้แย้งถึงการกระทำของเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุม สาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

/ว่าเป็นการ...

ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดขวางการใช้สิทธิในเสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติรับรองไว้ และให้ชัดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดอันเนื่องจากการจำกัดเสรีภาพ การชุมนุมดังกล่าว อันมีลักษณะเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของ เจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และในกรณีดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่า เจ้าพนักงานรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งเป็นข้าราชการ ทหารซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี หรือเรืออากาศตรี ขึ้นไป ซึ่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ได้อาศัยอำนาจตามคำสั่งดังกล่าวสั่งห้ามการชุมนุม หรือสังเเลิการชุมนุม และในประเด็น พิพาทแห่งคดีก็มีได้เป็นการโต้แย้งว่าการกระทำของเจ้าพนักงานรักษาความสงบเรียบร้อย กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นไม่มีสิทธินำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นมีคำขอให้ศาลออกคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยุติการดำเนินการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น และผู้ร่วมชุมนุมจนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุมที่แจ้งตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ศาลจำต้องออกคำสั่งบังคับให้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในการพิพาทคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำสั่งบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) สั่งให้เพิกถอนกฎ หรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุม ในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม "We Walk เดินมิตรภาพ" โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

/ศูนย์รังสิต...

ศูนย์รังสิต ถึงจังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่ง ที่ คร.๓๓/๒๕๖๑ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่มีคำสั่งกำหนดมาตรการ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่ง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของ กฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะ และการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุดการชุมนุมสาธารณะ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใดอันเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะหรือเจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ชุมนุม เลิกการชุมนุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาล ให้มีคำสั่งให้เลิกการชุมนุม หรือดำเนินการอื่นใด ตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ หรือกฎหมายอื่นได้ และเมื่อปัจจุบันผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้ดำเนินการชุมนุมสาธารณะเสร็จสิ้น ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ส่งผลให้ หน้าที่นิติสัมพันธ์ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ในการควบคุมดูแลการชุมนุม พันวิสัยที่จะกระทำได้ การที่ศาลจะออกคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยุติการ ดำเนินการใด ๆ มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพ การชุมนุมโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับผู้ชุมนุมไม่อาจจะบรรลุวัตถุประสงค์ และไม่มี ความจำเป็นอีกต่อไป การแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย จึงไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

/ประเด็นที่สาม...

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตรวจค้น ปิดกั้น ขัดขวางการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ในระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ อันเป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีทั้งสี่หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน วรรคสอง บัญญัติว่า เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ วรรคสอง บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะ ให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง มาตรา ๑๑ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้รับแจ้งเห็นว่าการชุมนุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด วรรคสาม บัญญัติว่า หากผู้แจ้งการชุมนุมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามชุมนุมโดยแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้แจ้ง และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะ เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะหรือหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐหรือเอกชนในท้องที่นั้น

/เพื่อทราบ...

เพื่อทราบ วรรคสอง บัญญัติว่า การชุมนุมสาธารณะที่ต่อเนื่องหลายพื้นที่ ให้ผู้บังคับการ หรือผู้บัญชาการตำรวจซึ่งรับผิดชอบพื้นที่การชุมนุม แล้วแต่กรณี เป็นเจ้าพนักงานดูแล การชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติอาจแต่งตั้งข้าราชการตำรวจอื่นเป็นเจ้าพนักงานเพิ่มหรือแทนเจ้าพนักงาน ดูแลการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองก็ได้ วรรคสี่ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน การดูแลการชุมนุมสาธารณะและการรักษา ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) อำนาจความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็น สถานที่ชุมนุม (๒) รักษาความปลอดภัย อำนาจความสะดวก หรือบรรเทาเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่นซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม (๓) รักษาความปลอดภัย หรืออำนาจความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม (๔) อำนาจความสะดวกในการจราจร และการขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชน ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด (๕) กำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) วรรคห้า บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ เจ้าพนักงานดูแล การชุมนุมสาธารณะอาจมีคำสั่งให้ปิดหรือปรับเส้นทางจราจรเป็นการชั่วคราวได้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนหรือการดูแลการชุมนุมสาธารณะ...

ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ กำหนดว่า ผู้ใดมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการ ชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาท เลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น โดยที่เสรีภาพในการชุมนุมเป็นเสรีภาพอย่างหนึ่งตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเสรีภาพในการชุมนุม

/สาธารณะ...

สาธารณะเป็นสิทธิและเสรีภาพที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในการที่จะใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อแสดงความคิดเห็น การรวมพลังหรือแสดงให้ฝ่ายปกครองได้รับรู้และแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ โดยเฉพาะเสรีภาพในการชุมนุมจะถูกจำกัดมิได้ หากเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่เสรีภาพในการชุมนุมจะถูกจำกัดได้แต่เฉพาะกรณีเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ซึ่งในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ ดังเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประกอบกับพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเหตุผลในการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การใช้สิทธิชุมนุมสาธารณะให้ชัดเจนและโดยสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ เพื่อให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไปโดยความสงบเรียบร้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีตลอดจนสุขอนามัยของประชาชน หรือความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และไม่กระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ขณะเดียวกันได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ โดยกำหนดมาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของชาติ การฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุจริตชนและความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป ซึ่งข้อ ๑๒ กำหนดมิให้ผู้ใดมั่วสุม หรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใดๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กรณีจึงต้องตรวจสอบและพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นกรณี ๆ ไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม We Walk เดินมิตรภาพ ขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์

/๒๕๖๑...

๒๕๖๑ โดยการเดินเท้าจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มุ่งหน้าสู่จังหวัดขอนแก่น ระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้ง การชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญสำหรับการชุมนุมสาธารณะ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยหนังสือดังกล่าว มิได้แจ้งว่า เป็นการขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และยังได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งเพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะในครั้งนี้มีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะเป็น การชุมนุมมั่วสุมทางการเมืองขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้จัดการชุมนุมได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็น ผู้รับแจ้งการชุมนุมตามที่กฎหมายกำหนดก่อนการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้เห็นว่า การชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ดังกล่าวขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และมิได้มีคำสั่งให้แก้ไขหรือมีคำสั่งห้าม การชุมนุมตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้เข้าร่วมชุมนุมจึงมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตลอดจนเจ้าพนักงานตำรวจ ในบังคับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้เข้าร่วมชุมนุมในการจะใช้ที่สาธารณะ อันเป็นสถานที่ชุมนุม รักษาความปลอดภัย อำนวยความสะดวก หรือบรรเทาเหตุ เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม รักษาความปลอดภัย หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม อำนวยความสะดวกในการจราจรและ การขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชนได้รับผลกระทบ

/จากการ...

จากการชุมนุมย่อยที่สุด ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุม
สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาประการต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔
ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้ดำเนินการตรวจค้น ปิดกั้น ชัดขวางการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ในระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑
มกราคม ๒๕๖๑ อันเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้ง
การชุมนุมจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่
๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งข้อสรุปสาระสำคัญ
เกี่ยวกับการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตัวแทนและผู้จัดกิจกรรมดังกล่าวทราบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๕(๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งการชุมนุม
สาธารณะแจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ความสรุปได้ว่า จากการตรวจสอบและติดตามพฤติการณ์ของ
เจ้าหน้าที่ความมั่นคงฝ่ายทหาร และเจ้าหน้าที่สืบสวนพบว่า การชุมนุมมีการจำหน่าย
เสื้อยืดมีข้อความสื่อความหมายในทางการเมือง มีการชักชวนประชาชนทั่วไปให้ร่วมกัน
มาลงลายมือชื่อเพื่อยกเลิกกฎหมาย ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่การชุมนุม
ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะที่อยู่ในอำนาจควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ที่จะดำเนินการต่อไปได้ แต่มีองค์ประกอบอันเป็นลักษณะของการมั่วสุมหรือเป็นการชุมนุม
ทางการเมือง ซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒
ที่ห้ามการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะ
รักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุม
ขอให้ดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจต่อไป และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ สั่งการให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมฝูงชนสกัดกั้นกลุ่มผู้ชุมนุมไว้ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต ไม่ให้ผ่านออกไปได้เนื่องจากมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากมีการนำยานพาหนะ
มาใช้ในการชุมนุม โดยพิจารณาเห็นว่าบริเวณที่มีการชุมนุมเป็นสถานที่ราชการเป็นที่ตั้ง

/ของโรงพยาบาล...

ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติมีสถานศึกษาคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที) ซึ่งมีผู้ป่วย ญาติ รวมถึงนักศึกษา ประชาชนทั่วไปเดินทางผ่านเข้าออกตลอดเวลา หากปล่อยออกสู่ท้องถนนอาจก่อให้เกิดปัญหา การจราจรและเป็นอุปสรรคต่อการรักษาความปลอดภัย ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ได้ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่งกายในเครื่องแบบปราศจากอาวุธเป็นผู้ตั้งแถวกัน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้หญิงอยู่ในแถวด้านหน้า มีการดูแลน้ำดื่มให้แก่ผู้ร่วมชุมนุม จัดรถสุขาเคลื่อนที่ไว้ให้บริการ และเมื่อผู้ร่วมชุมนุมได้แยกย้ายกันกลับก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ จัดรถตู้ไปส่งที่สถานีขนส่งหมอชิต ไม่มีการใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุม แม้ข้อเท็จจริง จะปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ติดตามถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวของผู้เดินชุมนุมก็เพื่อ รายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ ได้เข้าไปแทรกแซง ชัดขวาง ช่มชู้ สั่งให้ยุติ หรือจับกุมแต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อพิจารณา ภาพและเสียงจากเหตุการณ์ในแผ่นวีซีดี เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เกี่ยวกับการ ตรวจค้นรถของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก เดินทางมา ซึ่งเป็น พยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อ้างส่งต่อศาล พบว่า เวลาประมาณ ๗ นาฬิกา ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหาร ได้ตั้งจุดตรวจคัดกรองเพื่อป้องกันเหตุ บริเวณข้างองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร ได้มีรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า สีขาว ทะเบียน ผง ๔๐๒๗ อุตรธานี ผ่านจุดตรวจ และมีลักษณะพิรุธว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรือซึ่งได้มาโดยการ กระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด เนื่องจากบรรทุกสัมภาระจำนวนมาก ในขณะที่ รถยนต์คันอื่นที่ผ่านไปไม่ได้บรรทุกสิ่งของ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหาร ร่วมตรวจสอบสิ่งของที่บรรทุกมาภายในรถยนต์ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยการตรวจค้นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารถอยห่างจากตัวรถ และได้แสดงความบริสุทธิ์จนเป็นที่พอใจของเจ้าของรถยนต์และผู้โดยสารทั้งสี่คนซึ่งทราบชื่อภายหลังว่า นางสาวศินี บุญทิ (ผู้ฟ้องคดีที่ ๓) นายอาคม ศรีบุตตะ นายนิติกร คำชู และนายจตุรวิษณ์ ปานคำ ระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพทอดสดทางสื่อโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ก) โดยถ่ายในระยะประชิดใกล้ใบหน้า ป้ายชื่อ และเครื่องหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แม้เหตุการณ์ในขณะที่ตรวจค้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้พูดเสียงดังก็ด้วยเหตุเพราะสถานที่ ตรวจค้นเป็นที่โล่งแจ้งมีผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร่วมชุมนุมอยู่รายรอบบริเวณ แสดงให้เห็นว่า

/เจตนา...

เจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพียงเพื่อจะชี้แจงและอธิบายแก่ผู้ถูกตรวจสอบ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจให้ประชาชนทั่วไปที่ชมการถ่ายทอดสดผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย (เฟสบุ๊ค) ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก จะได้ทราบข้อเท็จจริงของการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ การตรวจค้นผู้ฟ้องคดีที่ ๓ พร้อมกับพวก ได้ให้ความร่วมมือโดยหยิบสิ่งของทุกอย่างออกมาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ตรวจสอบ ผลการตรวจค้นพบ มีดพร้า จำนวน ๓ เล่ม และวิทยุสื่อสาร จำนวน ๕ เครื่อง ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมายแต่อย่างใด และในการตรวจค้นดังกล่าวแม้ปรากฏว่าได้มีการถ่ายภาพและถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน สอบสวน บันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ตั้งแต่เวลาประมาณ ๗ นาฬิกาเศษ ถึง ๑๐.๓๐ นาฬิกา แต่ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ใช้อำนาจในทางมีพฤติการณ์ข่มขู่ บังคับให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก รู้สึกหวาดกลัว ยอมจำนนในการรื้อค้นรถเสียบึ่งให้นำเสื้อผ้าและสัมภาระออกมาแสดงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเจ้าพนักงานตำรวจตรวจดูแต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวก ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงการชุมนุมสาธารณะต้องเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ หรือศีลธรรมอันดี สุขอนามัยของประชาชนหรือความสะอาดของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะตลอดจนการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติคุ้มครองไว้เช่นเดียวกันแล้ว จึงฟังได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะได้ปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุม ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปโดยชอบแล้ว หาได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการขัดขวางการเดินทางของกลุ่มเครือข่ายประชาชนโดยสั่งห้ามไม่ให้ทางวัดให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย นั้น เห็นว่าโดยที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกสามารถเข้าพักที่วัดลาดทรายได้ตามปกติ ส่วนวัดสหกรณ์ที่ไม่ได้เข้าพักเนื่องจากการเดินทางถึงวัดดังกล่าวเร็วกว่ากำหนด ซึ่งตามกำหนดจะเข้าพักในช่วงเย็น หากแต่ในช่วงดังกล่าวเดินทางผ่านวัดในช่วงเวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา จึงไม่ได้

/เข้าพักแรม...

เข้าพักแรมแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการขัดขวางมิให้
ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมเข้าพักอาศัยในวัดที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้ติดต่อประสานงานไว้
จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ นั้น โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕
ได้รับรายงานการรับแจ้งการชุมนุมสาธารณะและแผนการชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีที่ ๑
จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
และที่ ๓ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกด้านการจราจรแก่
ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมไปตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖
และที่ ๗ ไม่ได้มีหน้าที่ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ ถึงวันที่ ๒๑
มกราคม ๒๕๖๑ แต่โดยที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ คร.๓๓/๒๕๖๑ ยืนตามคำสั่งของ
ศาลปกครองชั้นต้น ที่มีคำสั่งกำหนดมาตรการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา
โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และที่ ๗
ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็น
เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
มิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุม
ของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจ
หน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง
ความสะดวกของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุด
การชุมนุมสาธารณะ โดยในการจัดกิจกรรมเดิน We Walk เดินมิตรภาพ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่
และผู้ร่วมชุมนุมตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และเมื่อ
กลุ่มผู้ชุมนุมดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และที่ ๗ ปรากฏว่าเหตุการณ์ทั่วไปเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ปรากฏว่า
ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือ
กฎหมายอื่นและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และที่ ๗ ก็ได้ดำเนินการใดอันมีลักษณะเป็นการปิดกั้น
ขัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แต่อย่างใด

/ดังนั้น...

ดังนั้น จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุม
สาธารณะซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่
ในการควบคุมดูแลการชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย
โดยมิได้กระทำการตรวจค้น ปิดกั้น ขัดขวางการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นอันเป็นการกระทำละเมิด
ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น
แต่อย่างใด

พิพากษายกฟ้อง

นายฉัตรชัย นิติกักดิ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

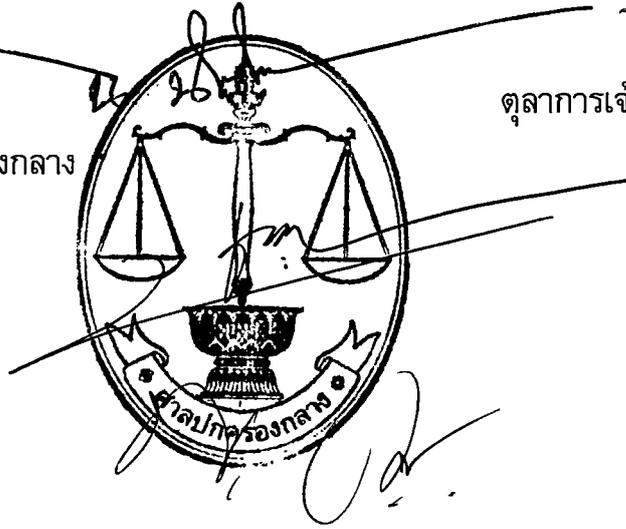
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประกาย วิบูลย์วิภา

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายพงศกร เสียงประเสริฐ

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิบูลย์ จำปาเงิน

